

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Органъ на Българския лозарски съюзъ и Кооп. централа на лозаритѣ въ България — София

Годишенъ абонаментъ 50 лв. Редакция и администрация — Плѣвень

Losarski Prèglède (Revue de l' Union des viticulteurs Bulgares et de la Centrale cooperative des viticulteurs en Bulgarie, Sofia — Bulgarie)
PLEVEN — Bulgarie

Losarski Pregled (Zeitschrift — Organ des Bulgarischen Weinbau-bundes und der Genossenschaftszentrale der Winzer in Bulgarien, Sofia — Bulgarien).
PLEWEN — Bulgarien

Редакт.: Г. К. Червенковъ. Ред. ком.: проф. Н. Недѣлчевъ, Ив. Георгиевъ, Н. Мънковъ, Б. Ив. Бѣлчевъ, А. Бойчиновъ, Ив. Добревъ и Л. Д. Петковъ.

СЪДЪРЖАНИЕ: Предъ деветнадесетия редовенъ конгресъ на Лозарския Съюзъ — Проф. Н. Недѣлчевъ; Нашиятъ износъ на грозде въ рамките на международ. гроздова търговия — Ив. Георгиевъ; Гроздовия сокъ и медъ и тяхното значение за лозарството — Ив. Добревъ; Мърки за подобрене ценитѣ на вината — Ат. Бойчиновъ; Ферментационния процесъ — Суперкатъръ и нашиятъ проучвания — К. Печевъ; Организация и развитие на вин. коп. въ Южна Франция — Ат. Бойчиновъ; Консервното произв. въ българ. зем. стопанство — Б. И. Б.; Паварътъ на виното въ Франция — Ат. Бойчиновъ; Революция и искания на петия междуна. конгресъ на лозата и виното — Н. Н.; Речъ на нар. представителъ г. Ст. Стателовъ въ камарата по лозаро-винарскитѣ проблеми (извадки); Положение на пазара; Хроника.

Проф. Н. Недѣлчевъ

Предъ деветнадесетия редовенъ конгресъ на Лозарския Съюзъ.

На 26 февруарий т. г., предстои годишниятъ конгресъ на Българския Лозарски Съюзъ. Отъ основаването му, до днесъ, ежегодно, делегати на лозарскитѣ дружества и кооперации се събиратъ и осведомяватъ отъ постоянното присъствие на съюза върху развитиѣ се събития презъ годината. Въ конгреса се размѣнятъ мисли върху най-животрептяшитѣ въпроси по лозарството, а делегатитѣ съобщаватъ нуждитѣ и тежненията на лозарството долу, тамъ, кждето кипи животътъ, кждето борбата за съществуване е тежка и кждето отдѣлния лозаръ не се чувства достатъчно силенъ, за да се бори и превъзмогва трудноститѣ. Тази сила той ще намѣри въ своята единствена професионална организация —

Българския Лозарски Съюзъ; тя именно ще го защити, ще го подкрепи и ще направи поминъка му по-сигуренъ и по-лекъ.

Годишниятъ конгресъ на Съюза е фактъ отъ крупно значение за организацията. На конгреса се чертае лозарската политика, даватъ се насоки, които трѣбва да се следва въ бъдаще. Нашето лозарство ще бжде на правъ пѣтъ само тогава, когато директивитѣ се изработватъ отъ самитѣ лозари — респ. лозарскитѣ сдружения и Съюза. Пѣтътъ, който би се черталъ отгоре, отъ канцелариитѣ, най-често е погрешенъ. Пулсътъ се напипва най-сигурно въ професионалната организация и въ зависимостъ отъ болкитѣ и нуждитѣ на истинскитѣ лозари, ще се чертае по-нататъкъ и лозарската политика на страната. Въ никой случай ние не бива да допускаме нашата съдба да се реди мимо нашето знание и съгласие, отъ чужди на професията институции или организации.

Лозарството у насъ има общи интереси, но има и локални такива. По общитѣ въпроси, всички лозари трѣбва да дойдатъ до единодушие, а локалнитѣ интереси ще се уреждатъ при атмосфера на другарство и търпимостъ. Надъ всичко стои въпросътъ за общото подобрене на лозарския поминъкъ въ цѣлата страна.

Българскиятъ Лозарски Съюзъ е една голѣма и дейна организация, която вече е успѣла да извоюва своето мѣсто въ обществения животъ на нашата страна. Лозарството е голѣмъ стопански отрасълъ, за който мѣродавнитѣ лица държатъ смѣтка. Продуктитѣ, които лозарството дава, като грозде, вино и др., играятъ голѣма роль въ нашия вътрешенъ и външенъ стокообмѣнъ. Ето защо, ние трѣбва да живѣемъ съ съзнанието, че сме едни отъ първитѣ творци на стопански блага въ страната и че имаме основанийто да претендираме и да настояваме, щото нашитѣ интереси да бждатъ поставяни на пръвъ планъ, когато се касае до пласмента на нашитѣ продукти. Лозаритѣ не сж обикновени копачи въ лозята, тѣ сж производители и тѣ искатъ да знаятъ какво става по-нататъкъ съ тѣхнитѣ продукти и дали други не взематъ лѣвския пай отъ тѣхния трудъ.

Лозаритѣ трѣбва да разбератъ за последенъ пѣтъ, че мнозина иматъ интересъ тѣ да бждатъ слаби и разединени, безпомощни да се борятъ и отстояватъ правата си. Лозарътъ е билъ въ миналото изоставенъ самъ на себе си, търпѣлъ е кризи, мизерия, използванъ е билъ отъ недобросъвестни търговци. На това унижително положение трѣбва да се турне край. Има вече признаци на едно разведряване на атмосферата. Откриватъ се по-добри перспективи за лозарството. На справедливитѣ наши искания мѣродавнитѣ фактори се отзоваватъ благосклонно. Българскиятъ Лозарски Съюзъ

извоюва права да участва въ редъ комисии, кждето той има възможность да защити интереситѣ на производителя.

Българскиятъ Лозарски Съюзъ си остана автономна професионална организация, утвърдена отъ държавата. Той има отлични условия за самостоятеленъ организационенъ животъ. Азъ отправямъ единъ горещъ апелъ къмъ всички лозарски дружества въ страната да се покажатъ достойни за този самостоятеленъ организационенъ животъ, да се стѣгнатъ и да направятъ своитѣ предконгресни събрания. На тѣзи събрания да се разискватъ преди всичко общитѣ професионални въпроси и на второ мѣсто локалнитѣ, тъй че дружественитѣ делегати да дойдатъ съ опредѣлени становища. Конгресътъ трѣбва да бжде посетенъ отъ колкото се може повече делегати и лозари-гости. Тамъ тѣ ще има да чуягъ това, което управата е могла да постигне до сега и това, което въ бждаще предстои да се прави. Масовото посещение на конгреса ще бжде най-доброто манифестиране на нашата многочисленость и сила.

Управата на Съюза изисква отъ своитѣ дружества да се явятъ въ конгреса стегнати и редовно отчетени, както по отношение членския вносъ, така и по отношение абонамента за съюзното списание „Лозарски прегледъ“. Българскиятъ Лозарски Съюзъ трѣбва да се засили, както организационно, така и финансово.

Да не се забравя, че мощенъ Съюзъ може да има само съ жизнеспособни и мощни мѣстни дружества!

НАМАЛЕНИЕТО ПРИ ПЖТУВАНЕТО ЗА КОНГРЕСА ще стане съ 30% намаление по Б. Д. Желѣзници.

Пжтуването ще стана срещу:

а) бележка обр. № 14 (която се купува отъ гишето на гарата);

б) членска карта отъ Съюза;

в) лична карта съ портретъ (издадена отъ общината и заверена отъ околийското управление).

На връщане бележка обр. № 14 трѣбва да бжде завѣрена отъ бюрото на конгреса, че лицето е участвувало въ заседанията му. Безъ тази завѣрка билета е невалиденъ.

Тръгването почва отъ 23 февруарий до 26 февруарий включително, а връщането отъ 26 февруарий до 2 мартъ включително.

Членскитѣ карти за пжтуване трѣбва да се изискатъ навреме отъ Българския лозарски съюзъ, ул. „Ст. Караджа“ 7 — София.

Ив. Георгиевъ.

Нашиятъ износъ на грозде въ рамките на международната гроздова търговия.

(Продължение отъ книжка 2-ра и край.)

ТАБЛИЦА III.

Разпределение на вноса на десертно грозде въ свѣта на по важни страни вносителки.

Години	Общо въ хи- ляди квнталъ лм*)	Е В Р О П А						А М Е Р И К А		Африка		Общо о/о на отбелъ- занитъ страни
		Германия	Франция	Полша	Англия	Швейцария	Канада	Бразил.	Египетъ			
1927 31	1685	756 44.9 ⁰ / ₀	116 6.9 ⁰ / ₀	35 2.0 ⁰ / ₀	413 24.5 ⁰ / ₀	110 6.5 ⁰ / ₀	122 7.2 ⁰ / ₀	25 1.5 ⁰ / ₀	100 5.9 ⁰ / ₀			99.4
1932	1669	642 38.5 ⁰ / ₀	208 12.4 ⁰ / ₀	35 2.0 ⁰ / ₀	459 27.5 ⁰ / ₀	121 7.3 ⁰ / ₀	75 4.5 ⁰ / ₀	16 1.0 ⁰ / ₀	79 4.7 ⁰ / ₀			97.7
1933	1536	531 34.5 ⁰ / ₀	166 10.8 ⁰ / ₀	32 2.0 ⁰ / ₀	397 25.8 ⁰ / ₀	145 9.4 ⁰ / ₀	77 5.0 ⁰ / ₀	31 2.0 ⁰ / ₀	91 5.9 ⁰ / ₀			95.7
1934	1779	701 34.5 ⁰ / ₀	123 6.9 ⁰ / ₀	54 3.0 ⁰ / ₀	537 30.2 ⁰ / ₀	130 7.3 ⁰ / ₀	83 4.7 ⁰ / ₀	35 2.0 ⁰ / ₀	75 4.3 ⁰ / ₀			95.8
1935	1871	766 40.9 ⁰ / ₀	133 7.1 ⁰ / ₀	58 3.0 ⁰ / ₀	469 25.1 ⁰ / ₀	111 5.9 ⁰ / ₀	89 4.2 ⁰ / ₀	36 2.0 ⁰ / ₀	80 4.3 ⁰ / ₀			92.5
1936	1560	563 36.1 ⁰ / ₀	89 5.7 ⁰ / ₀	48 3.0 ⁰ / ₀	355 22.7 ⁰ / ₀	118 7.6 ⁰ / ₀	115 7.4 ⁰ / ₀	33 2.1 ⁰ / ₀	72 4.6 ⁰ / ₀			89.2
Срѣдни	1667	39 1 ⁰ / ₀	8 3 ⁰ / ₀	2 5 ⁰ / ₀	25 9 ⁰ / ₀	7 3 ⁰ / ₀	5 5 ⁰ / ₀	1 8 ⁰ / ₀	4 9 ⁰ / ₀			95.3

*) Един квнталъ е 100 килограма.

ТАБЛИЦА IV.

Разпределение на износа на дисертно грозде въ свѣта по важни страни
износители.

Година	Общо въ квлинния износ	Е В Р О П А							А М Е Р И К А		А Ф Р И К А		Общо въ ост. страни % отъ
		България	Испания	Франция	Гърция	Унгария	Италия	Холандия	С. А. Съед. Щ.	Аржен- тина	Алжиръ	Юж.-аф. сѣюзъ	
1927/31	1,695	19.1.1 ⁰ / ₀	457.26.9 ⁰ / ₀	341.20.9 ⁰ / ₀	65.3.3 ⁰ / ₀	95.5.6 ⁰ / ₀	326.19.2 ⁰ / ₀	62.3.7 ⁰ / ₀	196.11.5 ⁰ / ₀	43.2.5 ⁰ / ₀	59.3.5 ⁰ / ₀	25.1.5 ⁰ / ₀	99.9
1932	1,626	65.3.9 ⁰ / ₀	512.31.5 ⁰ / ₀	73.4.5 ⁰ / ₀	80.4.9 ⁰ / ₀	130.7.9 ⁰ / ₀	371.22.8 ⁰ / ₀	53.3.3 ⁰ / ₀	131.8.0 ⁰ / ₀	48.2.9 ⁰ / ₀	112.6.9 ⁰ / ₀	35.2.1 ⁰ / ₀	98.7
1933	1,531	105.6.8 ⁰ / ₀	393.25.6 ⁰ / ₀	43.2.8 ⁰ / ₀	141.9.2 ⁰ / ₀	66.4.3 ⁰ / ₀	321.20.9 ⁰ / ₀	85.5.5 ⁰ / ₀	124.8.1 ⁰ / ₀	55.3.6 ⁰ / ₀	99.6.4 ⁰ / ₀	52.3.4 ⁰ / ₀	98.6
1934	1,793	193.10.7 ⁰ / ₀	646.36.0 ⁰ / ₀	98.5.5 ⁰ / ₀	110.6.1 ⁰ / ₀	79.4.4 ⁰ / ₀	226.12.5 ⁰ / ₀	75.4.2 ⁰ / ₀	159.8.9 ⁰ / ₀	68.3.8 ⁰ / ₀	77.4.3 ⁰ / ₀	65.3.6 ⁰ / ₀	100.0
1935	1,894	340.17.9 ⁰ / ₀	409.21.0 ⁰ / ₀	37.1.9 ⁰ / ₀	102.5.4 ⁰ / ₀	75.3.9 ⁰ / ₀	291.15.3 ⁰ / ₀	83.4.4 ⁰ / ₀	171.9.8 ⁰ / ₀	70.3.7 ⁰ / ₀	115.6.1 ⁰ / ₀	73.3.8 ⁰ / ₀	92.4
1936	1,569	231.14.7 ⁰ / ₀		18.1.1 ⁰ / ₀	75.4.8 ⁰ / ₀	142.9.0 ⁰ / ₀	292.18.4 ⁰ / ₀	95.6.0 ⁰ / ₀	205.13.0 ⁰ / ₀	89.5.0 ⁰ / ₀	61.3.8 ⁰ / ₀	87.5.5 ⁰ / ₀	91.4
	1,685	9.2 ⁰ / ₀	28.2 ⁰ / ₀	4.3 ⁰ / ₀	5.6 ⁰ / ₀	5.8 ⁰ / ₀	18.2 ⁰ / ₀	4.5 ⁰ / ₀	9.8 ⁰ / ₀	3.6 ⁰ / ₀	5.1 ⁰ / ₀	3.3 ⁰ / ₀	96.8

Срѣдното свѣтовно производство на десертно грозде за десетолѣтието 1927 — 1936 г. възлиза на 2,640,000,000 кгр., отъ които само 181,300,000 кгр. взематъ участие въ свѣтовния търговски оборотъ. Следователно, едва 6·9⁰/₀ отъ произведеното десертно грозде участвува въ свѣтовната търговия. Остатъкътъ отъ 92·1⁰/₀ е изядено въ странитъ—производителки

Резпределението на вноса на десертно грозде е дадено въ следната таблица:

Срѣдно за десетолѣтието 1927 — 1936 г.

1. Германия	.	.	39·1 ⁰ / ₀
2. Англия	.	.	25·9 ⁰ / ₀
3. Франция	.	.	8·3 ⁰ / ₀
4. Швейцария	.	.	7·3 ⁰ / ₀
5. Канада	.	.	5·5 ⁰ / ₀
6. Египетъ	.	.	4·9 ⁰ / ₀
7. Полша	.	.	2·5 ⁰ / ₀
8. Бразилия	.	.	1·8 ⁰ / ₀
9. Други страни	.	.	4·7 ⁰ / ₀

Всичко 100·0⁰/₀

Отъ друга страна, ето даннитъ за износа:

Срѣдно за десетолѣтието 1927 — 1936.

1. Испания	.	.	28·2 ⁰ / ₀
2. Италия	.	.	18·2 ⁰ / ₀
3. Съед. Амер. Щати	.	.	9·8 ⁰ / ₀
4. България	.	.	9·2 ⁰ / ₀
5. Унгария	.	.	5·8 ⁰ / ₀
6. Гърция	.	.	5·6 ⁰ / ₀
7. Алжиръ	.	.	5·1 ⁰ / ₀
8. Холандия	.	.	4·5 ⁰ / ₀
9. Франция	.	.	4·3 ⁰ / ₀
10. Аржентина	.	.	3·6 ⁰ / ₀
11. Южно-африк. съюзъ	.	.	3·3 ⁰ / ₀
12. Други страни	.	.	2·4 ⁰ / ₀

Всичко 100⁰/₀

Позволяваме си, обаче веднага да обърнемъ внимание-то, че докато презъ последнитъ 10 години количествата на десертното грозде, обектъ на вносъ, оставатъ почти непроменими по страни вносителки, не е така съ износнитъ количества, които прогресивно вариратъ и то въ полза на новитъ страни—износителки, каквито се указаха: България, Унгария, Гърция, Югославия и Ромъния. Тѣзи промѣни сж показани въ следващитъ обобщителни таблици. Даннитъ се отнасятъ само до Европейскитъ страни.

I. Процентъ на увеличението или на намалението вноса на десертно грозде:

Страни вносители:	1929/30	1931	1932	1933	1934	1935
1. Германия	100	115·5	93·9	78·6	106·0	116·9
2. Англия	100	130·3	124·6	107·7	146·3	127·5
3. Швейцария	100	126·6	119·6	144·0	129·5	110·4
4. Австрия	100	145·5	102·1	76·4	84·3	84·3
5. Полша	100	242·0	148·0	137·0	226·3	246·3
6. Швеция	100	148·6	134·5	114·8	152·3	330·4
7. Чехославия	100	95·1	76·7	107·4	109·0	124·4
8. Норвегия	100	104·2	123·2	96·3	123·5	111·7
9. Финландия	100	72·3	65·3	64·1	88·7	95·4
10. Дания	100	126·1	79·6	87·1	90·9	75·4
Общо .	100	124·8	106·9	94·6	121·3	122·5

II. Процентъ на увеличението или на намалението износа на десертното грозде

Страни износит.	1926/30	1931	1932	1933	1934	1935
1. Испания	100	111·1	122·9	94·3	154·9	98·0
2. България	100	237·3	498·2	801·1	1470·4	2592·8
3. Италия	100	146·3	127·6	110·1	77·6	99·8
4. Гърция	100	92·6	125·3	221·1	172·8	160·2
5. Холандия	100	136·5	98·1	156·1	138·9	153·1
6. Унгария	100	320·4	224·5	113·5	136·1	129·4
7. Югославия	100	129·0	168·8	51·9	192·5	282·1
8. Португалия	100	112·7	92·0	151·8	142·9	107·3
9. Франция	100	73·1	22·5	13·1	30·1	11·2
10. Ромъния	100	272·8	79·9	7·3	152·9	172·3
11. Белгия	100	104·3	55·3	66·1	59·5	62·8
Общо .	100	121·8	104·4	93·9	117·6	111·2

Въ показанитѣ промѣни за отбелѣзване е изпърво голѣмото увеличение на износа на десертно грозде отъ България: въ 10 години, нашата страна е увеличила този си износъ съ 2,592·8%. Увеличение въ износа си отбелѣзватъ сжщо: Югославия, Ромъния, Гърция, Унгария и др. Това сж така нареченитѣ нови страни износители на десертно грозде. Дебело трѣбва да подчертаемъ, обаче, че това увеличение се дължи на измѣстване отъ пазаритѣ на старитѣ страни износителки: Франция, Испания, Италия, Белгия и др. а не на увеличение обема на вноса, разп. на консумацията на десертното грозде.

Отъ 155,469 кгр. презъ 1926 год. износътъ на българското грозде бързо и прогресивно се увеличава, за да стане презъ 1939 год. колосалната цифра 64,738,390 кгр. бруто,

т. е. 416 пжти повече отъ началния си обемъ. Този бързъ успѣхъ на българското грозде, както това отбѣлзваме ежегодно въ списанието „Лозарски прегледъ“ (виж. подробно книжка 3 и 4 1938 год.) става по пжтя на измѣстването на грозде отъ други произходи. Миналата 1938 г. бѣ особено благоприятна за пласмента на гроздето ни въ Германия, поради плодовия гладъ, който се чувствуваше въ тая страна и по редъ други причини, които ще разгледамъ по нататѣкъ. Въ следващитѣ таблици V и VI сж поместени подробни данни за хода на износа презъ 1938 г. по товарни гари.

ТАБЛИЦА V.

Износъ на прѣсно грозде по товарни гари, вагони, килограми и сортове отъ Южна България презъ 1938 година.

№	Товарни гари	Болгаръ	Димятъ	Чаушъ	Х. Миск. черв.рез	Вагони	Всичко
1	Кричимъ	14092924	169044	1433273	44532	2954	15739773
2	Пловдивъ	7333229	60369	422670	17774	1434	7834042
3	Чирпанъ	2365504	1485285	10004	—	698	3860793
4	Вжча	1962565	55038	—	—	372	2017603
5	Филипово	1024870	12140	—	—	196	1037010
6	Пазарджикъ	897838	—	—	—	165	897838
7	Ст. Загора	331643	369605	—	—	132	701248
8	Асеновградъ	572459	32270	—	—	120	604729
9	Козарско	522591	7632	—	—	112	530223
10	Марица	441050	1400	—	—	84	442450
11	Сараново	411317	8749	—	—	79	420066
12	Н. Загора	197685	155257	—	—	72	352942
13	Г. Конаре	222219	23998	—	—	44	246217
14	Брац. и Пещера	186546	—	—	—	40	186546
15	Шишковци	153413	36537	—	—	38	189950
16	Крумово	159008	3297	—	—	32	162305
17	Катуница	130013	5000	—	6000	26	141013
18	Борисовградъ	90265	22793	—	—	20	113058
19	Поповица	90975	5245	—	—	18	96220
20	Сливень	50680	43867	—	—	18	94547
21	Ръждавица	36384	48946	—	—	17	85330
22	Свобода	28614	30420	—	—	11	59034
23	Хасково	3681	42587	—	—	9	46268
24	Карлово	20261	1719	—	—	4	21980
25	Копиловци	10946	9407	—	—	4	20350
26	Лйтосъ	19528	—	—	—	4	19528
27	Книжовникъ	43697	17413	—	—	12	61110
28	Бургазъ	16385	—	—	—	3	16385
29	Баня	16000	—	—	—	3	16000
30	Костенецъ	15004	—	—	—	2	15004
31	Кюстендилъ	9140	860	—	—	2	10000
32	Сестримо	5000	—	—	—	1	5000
Всичко		31431434	2648875	1865947	68306	6726	36044562

ТАБЛИЦА VI

Износъ на грозде отъ Северна България презъ
1938 г. по вагони, товарни гари, сортове и кгр.

Товарни гари	СОРТОВЕ			Х. мискетъ Ресекъ Р. Мъхуръ	Вагони	Всичко
	Болгаръ	Дамятъ	Чаушъ			
1. Плѣвентъ	4.324.246	31 577	—	5.090	790	4.356.003
2. Русе	3 557.906	70.795	—	—	684	3 633.791
3. Лѣсковецъ	2.496.512	411 256	10.226	—	535	2.917.994
4. Преславъ	991.811	1 416.586	—	—	435	2.408.397
5. Г. Орѣховица	2.150.753	61.469	—	—	391	2 212.222
6. Ресенъ	1.149.264	184.608	—	—	238	1 333.872
7. Павликени	1.257.899	434.752	—	280	308	1 692.651
8. Свищовъ	1.269 811	3.631	—	—	237	1 273.442
9. Видинъ	1 015.521	131 013	—	—	232	1 146.814
10. Шуменъ	339.955	473 639	—	—	151	813.594
11. Кочово	159.738	601.574	—	—	137	761.312
12. Варна	87.090	452.942	—	—	114	540.032
13. Поликраище	580.419	26.108	—	1.216	106	606.527
14. Бреница	553 479	—	—	—	105	553.479
15. Левски	594.892	46 060	—	—	99	642.168
16. Гур. и Видболъ	516.287	7.534	—	—	92	523.821
17. Козаревецъ	383.992	17.738	—	—	77	401.730
18. Лесичери	365.370	29.905	—	—	75	395.275
19. Стражица	228.619	88.946	—	—	58	317.565
20. М. Стамболово	227.760	70 986	—	—	57	298.746
21. П. Тръмбешъ	265.019	—	—	—	53	265 019
22. Търговище	119.454	154 702	—	—	54	274.156
23. Търново	167.960	34 220	—	—	39	202.180
24. Орѣхово	179.012	—	—	—	34	179.012
25. Дебелецъ	103.585	44 389	—	—	28	147.974
26. Ловечъ	131 900	21.571	—	—	27	153.471
27. Чер.-брѣгъ	102.235	—	—	—	20	102.235
28. Каспичанъ	35.508	74.450	—	—	19	109.958
29. Две-Могили	84.577	2.675	—	—	16	87.252
30. Соколово	—	78.239	—	—	15	78 39
31. Бѣла	69.347	—	—	—	13	69 347
32. Ломъ	47.041	—	—	—	10	47.041
33. Враца	53.162	—	—	—	9	53.162
34. Боровци	26 187	4.890	—	—	6	31.077
35. Фердинандъ	21.770	2.500	—	—	5	24.270
36. Дръново	18.300	—	—	—	4	18.300
37. Джулница	11.000	—	—	—	2	11.000
38. Мездра	10.010	690	—	—	2	10.700
Всичко :	23.697 391	4.979,625	10.226	6.586	5,277	28.693.828

I. Южна България — 6726 вагона 36.044.562 кгр. бруто.

II. Северна България 5277 вагона 28.693.828 кгр. бруто.

Всичко : 12003 вагона 64.738.390, кгр. бруто.

Отъ току-що набелѣзанитѣ данни се вижда, че съотношението Болгаръ: Димятъ е вече 7:1, когато сжщото съотношение е било: презъ 1935 г. — 2:1, презъ 1936 г. — 3:2, а презъ 1937 г. — 3:1. Има не само едно относително намаление на димята, но сжщевременно и едно намаление, изразено въ абсолютни числа. Този фактъ потвърдява за лишень пжтъ изказаното още преди години мнѣние, че разширяването на нашия пласментъ на грозде въ чужбина може да става само съ сорта Болгаръ, и то екстра качество.

Какъ се разпредѣля, по страни вносителки, нашиятъ износъ презъ 1938 г.? Следнитѣ редове даватъ отговоръ на тоя въпросъ:

За Германия и Австрия	52,507,141	кгр. нето, или	91.5%
„ Полша	1,786,949	„ „ „	3.1 „
„ Англия	1,640,540	„ „ „	2.9 „
„ Чехославия	497,572	„ „ „	0.9 „
„ Швеция	334,260	„ „ „	0.7 „
„ Швейцария	292,101	„ „ „	0.5 „
„ Норвегия	109,300	„ „ „	0.2 „
„ Египетъ	55,792	„ „ „	0.1 „
„ Финландия	9,400	„ „ „	— „
Белгия	4,700	„ „ „	— „

Всичко 57,237,755 кгр. нето, или 100

Процентното разпредѣление на тазгодишния износъ на грозде по страни вносителки, сравнено съ онова за годинитѣ 1931—1937 вкл. (вж. таб. на стр. 95. кн. 3, 1938 г. на сп. „Лозарски прегледъ“) показва, че, съ развитието на грзздоизноса ни, все по-голѣмо и по-голѣмо значение за насъ придобива германския пазаръ.

Особено значение придоби за насъ германскиятъ пазаръ презъ изтеклата 1938 г., поради следнитѣ причини: 1) слабо производство на овоция презъ 1938 г. въ Срѣдна Европа и съразмѣрното голѣмо търсене на такива, и главно на грозде, въ Германия; 2) богатата реколта на грозде у насъ. 3) Слабо предлагане отъ южнитѣ страни на герман. пазаръ, поради несигурния желѣзо-пжтенъ трафикъ, вследствие угрозата отъ война презъ износната кампания на грозде. Всички тия причини, вкупомъ взети, дадоха възможность да се пласира грамадно количество наше грозде на германския пазаръ въпреки вагонната криза, която ни засегна, вследствие нестабилното политическо положение въ Срѣдна Европа.

Презъ 1938 г. на германския пазаръ сж се състезавали 9 страни — износители на грозде. Следващитъ данни посочватъ резултата отъ състезанието.¹⁾

Отъ	Пласирано въ Германия грозде кгр.	На сто отъ всичкото се пада презъ		
		1938 г.	1937 г.	1936 г.
1. България	47,973,200	55·00	44·5	31·9
2. Франция	3,929,100	4·30	7·1	—
3. Гърция	2,961,500	3·20	0·8	4·1
4. Италия	21,516,800	24·00	23·1	37·2
5. Югославия	1,712,100	2·10	2·2	2·9
6. Холандия	4,261,100	4·50	7·7	5·1
7. Португалия	963,000	1·00	0·8	0·4
8. Унгария	5,039,800	5·60	13·2	16·5
9. Аржентина	284,900	0·30	0·3	0·3
Всичко	88,964,500	100·00	99·7	98·4

Отдѣлно, въ Австрийския статистически бюлетинъ за м. ноемврий 1938 г. е показано, че Австрия е внесла следнитъ количества грозде:

Отъ:	Пласирано въ Австрия грозде въ кгр.:	На сто отъ всичкото се пада презъ:		
		1938 г.	1937 г.	1936 г.
1. Италия	643,100	6·80	13·2	14·1
2. Югославия	1,411,900	14·90	07·4	21·2
3. Унгария	2,673,800	27·30	53·1	49·7
4. България	3,403,800	36·00	21·1	7·2
5. Гърция	1,279,900	13·50	4·9	
6. Холандия	11,000	0·10		
7. Испания	—	—		
8. Турция	6,000	0·06	0·3	7·8
9. Аржентина	13,500	0·14		
Всичко	9,443,000	98·80	100·0	100·0

Полша е внесла презъ 1938 г. всичко 4,884,700 кгр. грозде, отъ което само българско 1,786,949 кгр. или 36·6% отъ общото количество, когато този процентъ презъ 1937 г. е билъ 14·7, презъ 1936—19·5, а презъ 1935—28·0.

Тъй като още не сж получени статистическитъ бюлетини на другитъ страни—вносителки на грозде, а и на ония, отъ които сж получени, не сж още пълни, не можемъ да направимъ единъ подробенъ анализъ на цифритъ и да теглиме по-положителни заключения.

Специално за Английския пазаръ трѣбва да кажемъ, че тая година сме зле пласирали нашето грозде, поради следнитъ причини: 1) Несигурниятъ ж. п. трафикъ презъ износната кампания поради военното положение въ Средна Европа

¹⁾ Даннитъ сж взети отъ месечния статистически бюлетинъ за м. ноемврий на Герман. Дирекция на статистиката. Абсолютнитъ числа се отнасятъ за вноса въ Германия за първитъ 11 месеца на годината, съ изключение на м. декемврий.

и 2. голѣмитѣ предложения на грозде отъ южнитѣ лозарски страни, и то чрезъ хладилни параходи по море. Наистина, по-южнитѣ отъ нашата страни — износителки предпочетоха да се явятъ на английския пазаръ, поради по-голѣма близость и сигурность по море. Тѣ ни оставиха донѣкжде свободенъ германския пазаръ, ала въ замѣна на това значително ни попречиха на английския. Има сведения, обаче, че тѣ тамъ сж претърпѣли загуби (главно Гърция и Турция), и че при нормални условия на ж. п. трафикъ, ние ще си възвѣрнемъ загубенитѣ позиции на ценния за насъ английски пазаръ.

Слабиятъ пласментъ на наше грозде въ Север. скандинавски страни се дължи на несигурния ж. п. транспортъ, и отчасти, на високитѣ мита и на относително добрата реколта на круши и сливи въ Швеция.

Какви поуки трѣбва да теглимъ отъ миналата гроздоизносна кампания? —Международна обстановка добра (лоша плодова реколта), но политическа сигурность (ж. п. трафикъ) лоша. Поради което се яви една подчертана едностранчивость на експедициитѣ и концентриране на износа почти само въ една страна — Германия. Тази засилена зависимость на нашето лозарско стопанство само отъ единъ пазаръ е доста обеспокоителна и, като се изключатъ форсъ-мажорнитѣ причини, както се манифестираха презъ 1938 г., всички други причини трѣбва да се отстраняватъ своевременно, за да има едно разнообразно разпредѣление на гроздето ни на чуждитѣ пазари, чрезъ което ще се избѣгнатъ рисковете.

Като се отбелѣжатъ подчертано значителнитѣ подобрения, които Експортниятъ институтъ внесе въ администрирането на гроздоизноса (премахване контингентирането на фирми — износителки, своевременно сключване на спогодби съ странитѣ вносители, респ. Германия и пр.), трѣбва да подчертаемъ неуредицата по раздаването на вагонитѣ отъ ж. п. администрация, и липса на вагони въобще. Като че ли тоя е най болния въпросъ, който чака едно благоприятно разрешение за тѣхническия успѣхъ на гроздоизноса ни.

Но има единъ въпросъ отъ кардинално значение, а той е: да се реорганизира въобще гроздоизноса чрезъ прехвърляне на възможно най-голѣмъ размѣръ отъ него върху кооперациитѣ. Това особено е възможно да стане що се отнася до износа ни за Германия, съ която страна търговскиятъ ни обменъ е опростенъ и фактически статизиранъ. Дветѣ държавни власти уреждатъ всички технически и финансови проблеми. Не остава, освенъ нашата държава да поощри всѣчески кооперативния гроздоизносъ, чрезъ съответната съгласувана правителствена политика, по начинъ косвено и най-безболезнено да се допринесе за по-справедливото разпредѣление на националния доходъ, като посредствомъ избѣгването на посредницитѣ, се осребри най-високо възможно трудътъ на производителя — лозаръ.

Ив. Добревъ,
агрономъ

Гроздовия сокъ и медъ и тѣхното значение за лозарството.

Гроздето, като храна безспорно, има добри хранителни и лѣчебни качества, обаче то може да се използва само въ единъ краткъ периодъ, отъ 3 до 4 месеца презъ годината. Отъ тукъ се поражда въпроса да се използва въ форма на гроздовъ сокъ, презъ другото време на годината.

Начинитѣ, съ които гроздовия сокъ, може да се запази въ естествената си форма сж скжпи и спжватъ неговата консумация. Чрезъ пастиоризиране въ бутилки и въ малки бурета, поради горната причина, не може да се реализира. Запазването на гроздовия сокъ въ хладилни помещения, не е практично въ две направления. При низката температура гроздовия сокъ поглъща много отъ кислорода на въздуха, който е разтворимъ, става едно окисляване на онѣзи ценни негови качества, които обославятъ неговия вкусъ и следъ дълго престояване при низка температура, губи много отъ своета естествена приятна разхладителностъ (вкусъ). При този начинъ пакъ сж потребни голѣми материални срѣдства за да се инсталира едно по голѣмо производсто.

Запазването на гроздовия сокъ чрезъ химически срѣдства; бензоатъ, нипакомбинъ, нипажинъ и др. освенъ че промѣнятъ неговия вкусъ, но не позволяватъ неговото запазване, освенъ за презъ зимата.

Запазването на гроздовия сокъ чрезъ вжглена киселина въ специални стоманени сждове, съ вмѣстимостъ отъ 1500 литри до 5000 литри при едно налѣгане отъ 10—12 атмосфери, както това се практикува въ Германия, напълно запазва своитѣ вкусови качества, но при този начинъ сж необходими голѣми капитали,

Това може да стане въ Германия, гдѣто гроздето се цени много по скжпо отколкото у насъ, гдето населението не го консумира въ естествения му видъ. Виненото грозде миналата есенъ се е продавало на едро за вино между 5.50 — 9 лв. за кгp.

Като най практично остава запазването на гроздовия сокъ въ сгжстена форма (концентриранъ). При тази форма гроздовия сокъ се запазва много добре, стига да съдържа не по малко отъ 76—87 % захаръ, защото при 68% захарностъ ферментира макаръ и много бавно. Отъ вакуума трѣбва да излѣзе при 36—38 градуса Боме, защото при 40 градуса Боме тои вече захаросва.

Сгжстяването на гроздовия сокъ може да стане по студень и по топълъ начинъ. При сгжстяването по студень начинъ той запазва всички свои качества, но не може да се

постигне задоволителна гжстота, и трѣбва въ послѣдствие да се запазва при ниска температура: за да се избѣгне неговата ферментация.

При сгжстването му чрезъ вакумъ въ него отчасти се повреждатъ витаминитѣ му, които сж най ценната му хранителна стойность заедно съ захарѣта.

Ето защо, за да се получи напълно естественъ гроздовъ сокъ, запазенъ съ всички негови качества е необходимо да се прибѣгне до комбинирано сгжстяване чрезъ студъ и следъ това чрезъ вакумъ при по ниска температура, което да продължи презъ много кратко време. Или може само чрезъ специални инсталаций, които напоследъкъ могатъ да сгжстватъ при много ниско налѣгане каквито предлага фирмата Delestaing Poyi Marsille, който работи при 20 — 40° С.

Гроздовия сокъ въ сгжстена форма ще може да послужи за прѣка консумация следъ разреждане и за получаване на луксозни вина, както и за подсилване на вината въ ненормални години.

Гроздовъ медъ. Получаването на гроздовъ медъ какъвто вече две години подредъ се получава въ Лозарската Опитна Станция изисква малко повече грижи: 1) Да се избистри колкото се може по добре гроздовия сокъ преди неговото сгжстяване и 2) да се премахне частъ отъ киселината на мъстѣта, за да може да се приближи по съставъ до пчелния медъ. За да се избистри добре гроздовия сокъ, необходимо е, той временно да не ферментира поне 2—3 дни. Практиката, показва, че това може да се постигне като веднага при самото преработване на гроздето се постави отъ 30 до 40 грама калиевъ метабилсолфидъ на всѣки 100 кгр. грозде.

Да се постави по голѣмо количество калиевъ метабилсолфидъ е неудобно, защото голѣма частъ отъ сѣрния двуокисъ се съединява съ захарѣта и въ тази си форма не може да се освободи при сгжстяването и го прави негоденъ за консумация. Веднага при получаването на мъстѣта се поставя и по 1 или 2 грама калциевъ карбонатъ на литъръ. По този начинъ следъ 24 часа се отайва по голѣмата частъ отъ калциевитѣ съединение на винената киселина.

Получениятъ въ Плѣвенъ отъ Опитната лозарска станция гроздовъ медъ, споредъ болшинството, отъ които сж го вкусили—намиратъ, че може напълно да замѣсти пчелния медъ. Важенъ въпросъ остава неговата цена, като се изпълва шкартото останало при износа на десертнитѣ грозда Болгаръ и Дамѣтъ, по 1.5 лв. кгр. Знае се, че за получаването на 1 килограмъ медъ отива 5 литри мъсъ или 8 кгр. грозде, за преработката съ вакума 3 лв. и за калциевъ карбонатъ 1 лв. или всичко 16—18 лв. Държавата, за да подпомогне това производство трѣбва да освободи всички необходими машини отъ високото мито.

Ако държавата съ законъ подпомогне производството на гроздовъ медъ, естествено е, че при голъмо производство, то ще поефтинѣе още повече. Калциевъ карбонатъ въ насъ се намира съ самородно състояние и може направо да се използва като откислителъ.

За това производство държавата трѣбва да се погрижи, като подпомогне всѣка инициатива, била чиста или кооперативна, като изпрати хора въ странство да се специализиратъ.

Грозде у насъ има въ изобилие, нека да го преработимъ, съхранимъ и поднесемъ въ най-пригодна форма за консумация отъ маста, въ продължение на цѣлата година.

Ат. Бойчиновъ,
(агрономъ).

Мѣрки за подобрене ценитѣ на вината.

(Продължение отъ кн. 2 и край)

Лозата е многогодишна култура, която се създава въ течение на много време и въ която у насъ сж вложени 6 до 8 милиарда лева народни спестявания, предимно на дребни стопани. За това мѣрките, които иматъ за целъ да разрешатъ лозаро-винарската криза у насъ, трѣбва да бждатъ сигурни и да уредятъ този въпросъ по единъ траенъ начинъ за много години. Отъ 1929 год. насамъ ние имаме едно свърхпроизводство на вино, което разстройва пазара на вината и понижава силно ценитѣ на сжщитѣ. Увлечението въ засаждането на десертни лозя у насъ е много голъмо и ние сигурно отиваме къмъ свърхпроизводство на десертно грозде, съ което ще срещнеме голъми прѣчки и затруднения при износа му въ чужбина. Отъ това следва, че нашето национално лозарство за напредъ хронически ще изпада въ криза, която трѣбва да се разреши по единъ сигуренъ и траенъ начинъ.

Отъ даннитѣ за измѣрване на вината, съ които разполагаме се вижда, че срѣдно годишно въ последнитѣ години у насъ се получаватъ 140—160 милиона литри вино, а въ отдѣлни случаи, като 1935 год. производството на вино достига 202 милиона литри вино, а за изтеклата 1938 г. — 220 милиона литри. Срѣдната годишна консумация на вино въ страната се движи отъ 120 — 140 милиона литри. Отъ това следва, че ние имаме свърхпроизводство на вино, поради което пласирането му на вътрешния пазаръ се силно затруднява и ценитѣ му спадатъ много ниско. Изходътъ отъ това положение може да се намѣри, като се работи въ две направления;

1. Да се увеличи консумацията на вино въ страната, да се организира износъ на такива въ чужбина и изобщо да се увеличи пласмента на всички гроздови продукти подъ всички форми и пр.

2. Като се ограничи производството на вино и десертно грозде, които сж обектъ на продажба и търговия.

Увеличение консумацията на вино въ страната може да стане, като се подобри, преди всичко производството, защото у насъ масово се произвеждатъ, предлагатъ на пазара и продаватъ болни, развалени, съмнителни и дефектни вина, които само излагатъ името на виното, като здравословно и хигиенично питие и отблъскватъ консуматора отъ него. Ние най-първо трѣбва да организираме правилно нашето вино-производство, като дадемъ възможность на нашия дребенъ и беденъ лозаръ да преработва по единъ сигуренъ свършенъ начинъ своето гроздово производство въ модерно организирани кооперативни и частни винарски изби. Само следъ като имаме правилно разрешенъ въпроса за винопроизводството, което да ни дава доброкачествени, здрави и трайни вина, следъ това вече може да се работи и се направятъ всички улеснения за нашата винарска търговия, която да пласира на вътрешния и външнитѣ пазари така полученитѣ доброкачествени вина.

Погрѣшно е да работиме за уреждане на нашата винарска търговия, преди да имаме произведението на здрави, типизирани и доброкачествени вина. Поради тѣзи причини главно досегашния износъ на наши вина въ чужбина не е отбелязалъ голѣми успѣхи, нито има характеръ на единъ редовенъ и постояненъ износъ. Ние безъ да имаме добре организирано производство на добри вина, започваме да изнасяме такива въ чужбина, и затова нѣмаме желанитѣ резултати. Разбира се увеличението на винината консумация вътре въ страната, както и износъ на вина въ чужбина, сж нѣща желани и постижими, но само въ известенъ ограниченъ размѣръ и затова не бива да си правиме илюзии и да се хранимъ съ голѣми надежди, за да не пожънемъ изненади и разочарования. Решението на първия въпросъ за увеличение консумацията на вино въ вътрешността на страната, модернизиране винопроизводството, улеснение на винарската търговия и пр. пълно и изчерпателно може да бжде разрешенъ съ измѣнението на закона за вината, спиртнитѣ напитки и оцета (Д. В. бр. 63 отъ 1932 година), който вече е много остарелъ за нуждитѣ на времето.

Разрешението на втория въпросъ за ограничение изобщо производство на вино и десертно грозде, които сж обектъ на търговия и износъ въ чужбина, ще стане съ измѣнение на закона за уреждане засаждането на нови лозя (Д. В. брой 265 отъ 1935 година). Въ този законъ трѣбва да се прокара следното положение, да не се увеличава производството

на вино и грозде, които сж обектъ на търговия и продажба, защото и безъ това имаме свръхъ производството на такива и преситеностъ на пазаря. Производството на вино и десертно грозде за продажба и търговия може да се разреши само въ тѣзи случай и на такива сортове въ производството на които нѣмаме преситеностъ. Такива сж много раннитѣ и много кжсни десертни сортови грозда, като перла (Перълъ-дю'Ксаба), Чаушъ, Шасла, Верея, Кихлибаръ, Султанина и пр. Освенъ това производството на специални богати на екстрактъ и ликьорни вина, отъ сортоветѣ, като Мискетъ отонелъ, Врачански мискетъ, Хамбургски мискетъ, Тамянка, Кабарне Севиньонъ, Аликантъ-буше, Пино-ноаръ, Кокорко, Маврудъ и пр. наши и чужди сортове грозда, които даватъ специални вина и пазаря на което е сигуренъ.

Мѣрkitѣ за подобрене ценитѣ на вината трѣбва да бждатъ отъ такова естество, че да не насърдчаватъ производството на слаби долнокачествени и съмнителни вина, които не биха намерили при наличнитѣ пазарни условия възможностъ за продажба на добри цени. Производството на такива вина винаги ще бжде само вредно за виненото производство на реномиранитѣ лозарски райони, които ще бждатъ нелоялно конкурирани отъ тѣзи ненормални и евтини вина. Производството на слаби и долнокачествени вина е вредно и пакостно защото :

1. Общо понижаватъ ценитѣ на всички вина и
2. Общо допринасятъ за намаляване и въобще ограничаване консумацията на вино въ страната. Породи тѣзи причини производството на слаби и долнокачествени вина, трѣбва съ прѣки и косвени облози да бжде ограничено, а търговията съ такива вина, трѣбва безусловно да бжде забранена и строго преследвана.

Въ заключение трѣбва да подчертаеме, че ние сме само въ началото на една тежка винаро-лозарска криза, която заплашва да сложи на голѣми изпитания дребния лозарски поминъкъ въ страната. Затова е необходимо разрешението на този въпросъ да не бжде случайно и откъслечно съ временни мѣрки и срѣдства, а по единъ сигуренъ и траенъ начинъ въ съгласие съ общитѣ националь-стопански интереси на страната.

**Единствениятъ защитникъ и просветителъ
на българския лозаръ е сп. „Лозарски прегледъ“**

К. Печевъ, агрономъ
Лоз. Оп. Станция — Плѣвень.

Ферментационния процесъ — Суперкатъръ и нашитѣ проучвания

За производството на доброкачествено и трайно вино съ течение на времето сж препоржчани много методи, нѣкои отъ които поради това, че сж мжно приложими и не ефикасни сж отдавна забравени, а други поради това, че сж лесно приложими и ефикасни се прилагатъ и до днесъ. Преди едно десетилѣтие въ Франция бѣ препоржчана една нова метода, единъ новъ начинъ за провеждане ферментационния процесъ, за получаване на добро вино — отъ Г-нъ Семишонъ — методътъ „Суперкатъръ“.

Г-нъ Семишонъ претендираше, че методътъ „Суперкатъръ“ има следнитѣ предимства, предъ употребявания за сега методъ съ сѣренъ двуокисъ и мая отъ селектирани ферменти. Г-нъ Семишонъ твърдѣше, че метода „Суперкатъръ“ има много предимства, а именно:

1. Че дава здрави и съ гарантирана трайностъ вина;
2. Че полученитѣ вина иматъ характеренъ плодовъ вкусъ съ финесъ, забележителна трайностъ, повече алкохолъ и стабилна обща киселина;
3. Че вината сж съ чистъ виненъ вкусъ, резултатъ на чиста ферментация;
4. Че ферментацията преминава по-бързо при сравнително по-ниска температура.

Върху този ферментационенъ процесъ въ Франция сж правени много проучвания, съ които се доказва по единъ категориченъ начинъ, неефикасността и непрактичността му, като сжщия остава вече въ забвение. У насъ, обаче, мнозина безъ да сж приложели, изпитали и провѣрили, ферментационния процесъ „Суперкатъръ“ повѣрваха въ него и писаха хвалебни статии за сжщия. У насъ за този ферментационенъ процесъ се писа и презъ 1936 год., съ увѣреностъ и съ препоржка, което обстоятелство не можеше да не ни накара и при нашитѣ условия и съ нашитѣ вина да го изпитаме и провѣримъ.

Проучванията ни имаха за целъ да изяснятъ този въпросъ, за да се предпазятъ по този начинъ винопроизводителитѣ отъ увлечение и лоши последствия.

Методътъ „Суперкатъръ“ се базира на антисептичнитѣ свойства на алкохола. Да се получи чиста винена ферментация, г-нъ Семишонъ препоржчва да се прибавя къмъ гроздовата мъсь или каша преди ферментацията 4^о спиртъ, отъ кждето носи и наименованието си „Суперкатъръ“ — надъ четири. За целта се препоржчва смѣсь между мъсь или каша

съ вино въ пропорция, така че смѣсьта да има преди ферментацията 4⁰ алкохолъ.

Така прибавения алкохолъ твърди автора, че извършва една отлична селекция на микроорганизмитѣ въ мѣста или гроздовата каша, въ полза на алкохолнитѣ ферменти и отъ тукъ изброенитѣ вече преимущества на този методъ.

Съ направенитѣ всестранни изследвания въ Франция отъ една редица учени, като: Ж. Вантъръ, Росъ, Бертенъ и др. метода „Сюперкатъръ“ биде разкритикувана и отречена отъ икономична, практична и енотехнична гледна точка. Поменатитѣ учени съ своитѣ изследвания подчертаха, че метода „Сюперкатъръ“ не само, че не крие преимущества, но че въ много случаи дава по-лоши резултати отъ методътъ съ сѣренъ двуокисъ и мая отъ селектирани ферменти.

За да допринесемъ за изясняването на този въпросъ въ отдѣла по винарство при Лоз. Оп. Станция — Плѣвень презъ 1937 година заложихме шесть опита, съ сортоветѣ: Гъмза, Димятъ и Болгаръ, като ферментацията се изведе по методътъ „Сюперкатъръ“, като за първитѣ три опита се взема здраво миналогодишно вино, а за вторитѣ три опита се взема двегодишна ракия, изварена съ казани, снабдени съ дефлегматори, съ което получената ракия е освободена до голѣла степенъ отъ нишитѣ алкохоли — фузли, което ни даваше основание да вѣрваме, че вкусътъ на ракия, ако не се загуби съвсемъ, то поне отъ части, ще бжде намаленъ. Опититѣ се заложиха на 5 октомврий 1937 г. за Гъмзата на 6.X. с. г. за Димяга и на 17.X. с. г. съ сорта Болгаръ, въ 300 л. бурета, като мѣста за залагането на този опитъ се остави да престои въ пълнен покой 5—6 часа, за да се избѣгнатъ грубитѣ утайки, безъ употребата на сѣренъ двуокисъ. Следъ като предварително изпитахме виното, относно неговата стабилностъ по отношение на пресичането и следъ анализъ на последното, относно алкохолень градусъ и изчислихме, че смѣсьта — мѣстъ и вино, мѣстъ и ракия, да иматъ първоначалень алкохолень градусъ — 4⁰.

Първоначалната материя мѣста имаше следния съставъ по отношение захарностъ и киселиностъ, а именно:

1. Гъмза—24	2 ⁰ / ₁₀	захаръ по „Оксле“	7'0	гр. на л. кис въ винена
2. Димягъ—21	2 ⁰ / ₁₀	„ „ „ „ „ „ „ „	7'8	„ „ „ „ „ „ „ „
3. Болгаръ—18	4 ⁰ / ₁₀	„ „ „ „ „ „ „ „	5'0	„ „ „ „ „ „ „ „

Ферментацията при опититѣ съ Гъмзата и Димяга протече много редовно и при температура движеща се между 18⁰ — 24'5⁰ С; при опита съ Болгаръ, поради понижение на температурата, както на мѣста така и на помещението, ни наложи мѣста да бжде подгрѣвана, за да се осигури пълна ферментация, която протече при 17 до 20⁰ С.

(Следва)

Д-р. Войчиновъ
агрономъ,

Организация и развитие на винар- ските кооперации въ Южна Франция.

(Продължение отъ кн. 2.)

Обикновенно всѣки лозаръ си има нужното му число сандъци, съ които си извършва гроздобера, като единтъ пълни се превозватъ до избата, а другитъ празни въ това време се бератъ на лозето и така гроздобера върви непрекъснато.

Въ много случай избитъ сами иматъ нужното число сждове (каси-сандъци) които раздаватъ споредъ нуждата на своитъ членове за извършване на гроздобера. Така една кооперативна изба, която има капацитетъ 1 милионъ литри вино има около 1000 до 2000 свои каси (сандъци) които раздава на своитъ членове за извършване на гроздобера. Следъ свършване на гроздобера всички сандъци се събиратъ, почистватъ и нареждатъ единъ въ другъ за да не заематъ много мѣсто и се оставятъ за идната година. Така извършванъ гроздобера съ сандъци, даже и когато гроздето се пренася на голѣми разстояния 30—40 клм. то сжщото не се измачква и пристига въ добро състояние въ избата.

Този начинъ на работа дава много добри резултати и заслужава да бжде въведенъ и при нашитъ кооперативни изби.

Днесъ при нашитъ кооперативни изби, кждето гроздето се докарва въ кораби (постави) полуизмачкано и не може да се упражнява единъ добъръ контролъ върху качеството на гроздето. Освенъ това смачкано гроздето при топло време, както често се случва у насъ по гроздоберъ почва спонтанно да ферментира още на лозето и винарътъ е възприпятстванъ да произведе една правилна и чиста винена ферментация и да получи здраво и доброкачествено вино.

Тѣзи нѣща колкото и дребни на пръвъ погледъ сж отъ голѣмо значение за правилното развитие и преуспѣване на избата, защото нѣма ли здравъ контролъ и не се ли насърдчи справедливо качеството на произвежданото грозде, то се внася деморализация и разложение въ кооперативната изба, което неизбѣжно води сжщата къмъ упадъкъ и разтуряне.

Счетоводство и отчетность

Счетоводството е огледало на всѣко едно стопанско предприятие, въ което въ всѣки моментъ може да се види и провѣри какъ се развива и работи сжщото. Лозаро-винарските кооперации, като обществени предприятия, въ които сж ангажирани голѣми материални интереси на много земе-

дѣлски стопани, трѣбва да имагъ едно специално добре нагледно, опростено и винаги ясно счетоводство, което да дава нагледна и точна представа за всички членове на кооперацията, за частнитѣ и общитѣ смѣтки на сжщата. Счетоводството на кооперативната изба, като цѣло и счетоводството (смѣткитѣ) на всѣки единъ лозаръ, трѣбва да бждатъ винаги ясни и добре изведени.

Най-важното нѣщо за всѣко едно счетоводство и по-специално, за винарскитѣ кооперации е да работятъ по възможность съ най-точни цифри, които да отговарятъ безпогрѣшно на действителното положение въ винарската изба. Движението на материалитѣ за преработване (грозде, вино, виненъ спиртъ и пр.) и смѣткитѣ на кооперацията трѣба да бждатъ най-точно изразени въ счетоводството на избата, което да бжде нагледно добре къмъ обекта, съ който се работи.

За да има действително счетоводство и отчетность въ общественитѣ кооперации и частни винарски изби, необходимо е приемането на гроздето за преработване да става по качество и количество, за да се избѣгне всѣкакво съмнение въ производителя-лозаръ, че неговото доброкачествено грозде може да бжде подценено и изгубено при общата преработка въ кооперативната изба. За това кооперативнитѣ изби въ Южна Франция приематъ и отчитатъ гроздето на всѣки отдѣленъ лозаръ строго по качество и количество. За тази цель още при насипването на гроздето въ резервуаритѣ за преработка чрезъ специални приспособления се събиратъ срѣдни проби отъ ширѣ, която служи за измѣрване захарното съдържание на гроздето. Така приетото грозде на всѣки отдѣленъ стопанинъ се записва въ неговата партида, като той знае количеството и качеството на внесеното грозде. Следъ превършване на общия гроздоберъ, по тѣзи данни се знае общо въ кооперативната изба, какво количество грозде е преработено и респективно какъвъ е общия срѣденъ захаренъ процентъ за цѣлата изба и за всѣки членъ на кооперацията. Следъ приключване на гроздобера се установява точно рандемана на полученото вино по количество и срѣденъ спиртовъ градусъ. Така всѣка отдѣлна година кооперативната изба знае своя рандеманъ на вино и виненъ спиртъ, което е отъ голѣмо значение, за да се разбере при какви технически удобства работи известна изба и какви загуби, разпилявания и фири реализира при преработване на гроздето на своитѣ членове-лозари. Това не е безъ значение за една голѣма кооперативна изба, която преработва ежегодно грамадни количества грозде, дали ще получи единъ хектолитъръ вино отъ 124 кгр. грозде или 130 кгр. такова, дали ще получи единъ спиртовъ градусъ отъ 18 или 20 грама гроздова захаръ и пр. нѣща.

(Слѣдва)

Б. И. Б.

Консервното производство въ българското земеделско стопанство

Въ стремежа да се стимулира и улесни пласмента на ежегодно засилващото се въ страната производство на грозде, плодове и зеленчуци, къмъ земеделските стопанства у насъ се пригледиха специални помѣщения за съхраняване на плодове, обзавеодоха се подходящи инсталации за сушене на плодове и зеленчуци а на много мѣста се създадоха и сериозни индустриални предприятия за масова преработка на тѣзи производства.

Така производството у насъ на гроздовъ сокъ, сушени сливи и мармеладъ ежегодно расте и съставлява обектъ на широко переспективи за вътрешните и външни български пазари.

Долната таблица дава представа за развитието на тѣзи производства презъ 1938 г. по области и общо въ страната.

ТАБЛИЦА

за произведенитѣ количества гроздовъ сокъ, мармеладъ, сушени сливи и други плодове, консервирани зеленчуци и плодове и броя на консервнитѣ фабрики и плодохранилища презъ 1938 г. въ страната.

№ по редъ	Область	Гроздовъ сокъ литри	Мармеладъ килограми	Сушени		Сушилни		Консерви- рани		Консервни фабрики	За плодове броя	За плодове броя
				С л и в и к р .	Д р у г и п л о - д о в е к и л о г р а м .	Х а в е л к и б р о я	Д р у г и б р о я	З е л е н ч у ц и к р .	П л о д о в е к р .			
1	Бургаска	946359	41360	13970	78310	11	4	215671	37305	4	2	5
2	Ст. Загорска	620800	210200	141700	12550	78	6	633493	27107	6	1	2
3	Врачанска	760180	132135	173515	22445	168	11	499455	25040	—	10	—
4	Софийска	226854	46160	770090	24325	3305	512	840633	13560	17	1	21
5	Плѣвенска	778222	1206960	10729500	447900	8459	1080	1355995	19113	30	8	10
6	Шуменска	963647	328694	418638	189750	42	179	1240773	72075	9	9	4
7	Пловдивска	1587118	221685	101580	42400	95	62	974307	61476	7	7	71
	Всичко въ страната	5933180	2187194	12348993	817680	12158	1854	5760327	255676	73	38	113

Ат. Бойчиновъ
агрономъ

Пазарътъ на виното въ Франция

Отъ даннитъ по декларирането на винената реколтата за изтеклата година се вижда, че винената реколта по количество е значително по голъма, при все, че въ много райони има по-слабъ $\%$ на алкохолъ. Отъ тѣзи данни се вижда че само за четиритъ южно-французки департаменти (Одъ; Еро, Гардъ и източнитъ Перинеи) ще има едно повишение на реколтата съ близо 6,630,000 хектолитри. За по-миналата 1937 год. въ тѣзи 4 департамена е произведено около 20,771,000 хектолитра вино, а за изтеклата 1938 год. 27,402,000 хектолитра. Отъ това се вижда срѣдно взето за изтеклата година е получено отъ 12 — 14 хектолитра вино повече отъ хектаръ лозе, т. е. по 120 до 140 литра повече на 1 дек. лозе.

Презъ м. ноемврий за изтеклата година сж станали продажби отъ производителитъ (лозаритъ) възлзаци общо на 3,804,000 хектолитри. а консумацията за сщия месецъ е била около 4,294,000 хектол. Търговскиятъ шокъ на вино преди м. ноемврий за изтеклата година за Франция е билъ къмъ 11,452,000 хектолитри, а за Алжиръ 3,477,000 хектолитри.

При наличността на тѣзи данни се е събрала постоянната лозарска комисия въ Франция, която опредѣля режима на винарската търговия за текущата година.

Споредъ изчисленията на тази комисия ще има единъ излишъкъ отъ вино надъ 8 милиона хектолитри, който тежи и смуцава редовния пазаръ на вината. За това по решение на сжщата комисия ще бждатъ подложени на блокажъ вината на всичкитъ производители, които сж получили надъ 18,500 литри вино, като $\%$ на блокирането вино е право пропорционаленъ на количеството на произведеното вино и и се движи отъ 9 до 31 $\%$.

Освенъ това на единъ по-строгъ режимъ (блокажъ) ще бждатъ подложени вината отъ новитъ (млади) посаждения. Решено е отъ новитъ лозови посаждения да се блокира както следва: за производители които сж получили отъ 200 до 1000 хектолитри първоначално установения $\%$ се увеличава съ още 10 $\%$ отъ общото количество; за производители отъ 1000 до 5000 хектолитри първоначално установения $\%$ се увеличава съ още 20 $\%$, а за пороизводители надъ 5,000 хектолитри първоначалния $\%$ се увеличава съ 30 $\%$.

Освенъ това ще бждатъ подложени на задължително изварване въ виненъ спиртъ около 6.5 милиона хектолитри вино, отъ които ще се получи около 70 милиона литри алкохолъ. Задължителното изваряване ще се приложи по следния начинъ и въ следния размъръ. Всички производители, които сж получили надъ 18,500 литри вино сж длъжни да представятъ за всѣки хектолитъръ произведено вино по

0.5 литъръ чистъ виненъ спиртъ. Пропорционално на произведеното вино се увеличава и количеството на винения спиртъ, който трѣбва да се представи за всѣки хектолитъръ вино, като общо се движи отъ 0.5 до 2.8 литри за единъ хектолитъръ вино, който приблизително е равно да се извирятъ задължително отъ 6 — 30% отъ визиранитѣ по-горе количества вина.

Благодарение на всички тѣзи мѣрки, заедно съ задължителното разсрочване на продажбитѣ на вино се допринася значително за оздравяването на винения пазаръ въ Франция. Винаги презъ м. декамврий има едно затишие въ пазара на вината, защото наскоро следъ гроздобера и по време на гроздобера гърговцитѣ на вина се запасяватъ съ голѣми количества вина.

При все това ценитѣ на вината сж съ тенденция на покачване, дори има сключени сдѣлки презъ изтеклия мѣсецъ съ едно повишение отъ 20—25 лева за хектолитъръ, въ сравнение съ ценитѣ за м. ноемврий на изтеклата подина. Ценитѣ на обикновенитѣ вина отъ 9—10% се движатъ отъ 320 до 380 лева за хектолитъръ. Хубавитѣ купажни вина, които сж богати на екстрактъ и боя се продаватъ на високи цени отъ 8—9 лева литъръ при търсене и твърда цена.

Въ Алжиръ има сжщо твърди цени и тенденция на повишение на ценитѣ.

н. н.

Резолюция и искания на петия международенъ конгресъ на лозата и виното

(Продължение отъ кн. 2 и край).

3. Националнитѣ научни комитети на лозарскитѣ страни износителки на десертно грозде, да направятъ всичко възможно за увеличаване консумацията на десертно грозде и гроздовъ сокъ, въ тѣхнитѣ собствени страни, чрезъ подходяща организация на пазаритѣ и главно чрезъ прилагането на строгъ и методиченъ контролъ върху търговията съ роздата и гроздовия сокъ.

4. Да бждатъ взети мѣрки отъ всички страни-производителки, за рационализиране, както транспорта, така и производството, съ огледъ да се дойде до намаление на съответнитѣ разходи и да се намалятъ, следствие на това, продажнитѣ цени на десертнитѣ грозда и гроздовия сокъ.

5. Наименованието „гроздовъ сокъ“ може да бжде дадено на питие, произходящо отъ изтискването на съответния плодъ. Въ всѣки случай, ако необходимостта при прилага-

нето или консуматоритѣ изискватъ този плодовъ сокъ да бжде разрѣденъ, тоза да може да стане само съ сокъ отъ другъ плодъ и по-специално съ гроздовъ сокъ.

Винената търговия и контролътъ на държавата върху експортиранитѣ вина.

Конгресътъ настоява:

1. Държавниятъ контролъ, който се упражняватъ широко, не трѣбва да се налага по начинъ, щото да има за послѣдствие уеднаквяването на типоветѣ вина и намаляване предприемчивостта на духа у експортъоритѣ.

2. Държавитѣ не трѣбва, подъ предлогъ, че контролиратъ, да се смѣтатъ натоварени да раздаватъ премии прѣко или косвено и да увеличаватъ облекчения или да даватъ други ненормални улеснения. Тѣ биха изопачили по тоя начинъ конкурентнитѣ условия, а даже биха предизвикали въ всички страни-производителки съсипателенъ набѣгъ къмъ употребата на начини „дѣмпингъ“, отъ день на день все по-усъвършенствуващи.

3. Конгресътъ пожелава, напротивъ, щото ролята на държавата и на професионалнитѣ организации, представляващи съвокупностъ отъ заинтересованитѣ лица, да се изрази въ подпомагане износителкитѣ да се борятъ срещу злоупотрѣблѣнията, като поведатъ и ефикасна акция, съ огледъ да осигурятъ на вината отъ всички страни, въ всички пазари на свѣта, мѣстото, което имъ подхожда, въ съгласие съ даденитѣ отъ Международната винарска служба директиви, отъ създаването ѝ до сега.

4. Съ огледъ на тази борба, трѣбва, доколкото е възможно, да се осигури контролътъ върху производството, а също върху качеството на експортиранитѣ вина и международното сътрудничество на службитѣ за преследване фалшификациитѣ, особено що се касае до вината съ запазенъ произходъ.

5. Най-после, конгресътъ напомня решенията на парижкия конгресъ и настоява правителствата да благоволятъ да побързатъ съ установяването на вината съ запазенъ произходъ.

Пропаганда.

Конгреса смѣта за необходимо да привлече вниманието на всички страни-производителки върху различнитѣ постигнати до сега или въ проектъ акции, а именно:

1. Създаването на „винени пжтища“, съ учредяването, при депата за снабдяване съ бензинъ, винени депа, кждето пжтницитѣ да могатъ да се снабдяватъ съ вино, грозде, гроздовъ сокъ, на чашка, половинъ бутилка, бутилки и да получаватъ полезни указания за покупки и поржчки при най-износни условия.

3. Разрастване на дружества или сдруженията за пропаганда, отъ които прочутата „*Confrérie des Chevaliers du*

Tastevin“ въ Бургундия, е прототипа и на която ефикасността, отъ гледна точка на полученитѣ резултати, е вънъ отъ всѣко съмнение.

3. Разширение на пропагандата на горещото вино, както за борба противъ инфлуенцата, така и за да служи като стимулиращо пиене въ зимнитѣ курорти и между спортиститѣ презъ зимата.

4. Разрастване на гроздовитѣ станции, било за лѣчение подъ медицински надзоръ, било за разрешение на консумацията, въ домакинствата, на прѣсното и сушено грозде. на соковетѣ, сиропитѣ и гроздоветѣ концентрати, сладка, захарни издѣлия и тѣстени сладкиши приготвени съ грозде.

5. Вземане участие въ всички изложби и панаири, мѣстни, областни, национални и международни, и откриване въ всѣки единъ отъ тѣхъ, павилионъ за дегустация и продажба продуктитѣ на лозата.

6. Учредяване, въ всички прочути градчета, въ лозарскитѣ страни, на винени музеи, които трѣбва да притежаватъ сжщо така зала за дегустация и за продажба.

7. Възприемане, въ всички страни на единъ правилникъ съ който се посвещава единъ часъ най-малко седмично отъ радиопредаванетоъ за пропагандата, въ полза на виното и гроздовитѣ продукти.

8. Използване до максимумъ ценното съдействие на лѣкаритѣ и хигиениститѣ за постигане, посредствомъ конференции, трактове, брошури, научни тези и пр. все по-широко популяризиране на сигурнитѣ данни за хранителната, хигиенична и терапевтическа стойностъ на всички гроздови продукти.

9. Пропагандиране сжщо, чрезъ женскитѣ комитети (журове на Бакхуса), чрезъ духовнитѣ лица, които сж ценни сътрудници, поради сжществената роль, която виното играе въ свѣтото писание и Библията, чрезъ корпоративнитѣ музикални, литературни, хореографни, фолклорни и др. сдружения.

10. Участие на защитницитѣ на виното, предпочитително най-квалифициранитѣ и незаинтересовани учени социолози и техници въ национални и интернационални конгреси на антиалкохолни лиги, за да изтъкнатъ полезнитѣ ефекти на виното, на чистото и здраво вино, разумно консумирано върху здравето, бидейки най-доброто срѣдство за борба съ социалния бичъ-алкоголизмътъ.

11. Намѣса на правителствата и парламентитѣ за облекчение на тяжеститѣ, които лежатъ върху виното, така че да не бждатъ причина за извънредното заскжпване на едно пиене, което е народно въ толкова страни.

12. Установяване на сжщата политика на международна почва и при търговскитѣ споразумѣния или търговски договори за да се даде, въ всички търговски преговори, мѣсто

на гроздовитѣ произведения, намалявайки, въ частностъ, извънреднитѣ митнически тарифи.

13. Създаване, въ всички мюсюлмански страни, центрове на изучаване и пропаганда въ полза на неферментиращитѣ гроздови питиета и на прѣсното или сухо грозде, сокове и гроздови концентрати.

14. Отпочване, съ всички лозарски страни, на една кампания, за да се включи виното въ цената на обѣда.

15. Засилването, между странитѣ-производителки и консуматорки, на размѣна на мисли или научни пътувания, за възползване отъ постиженията на разнитѣ страни, както и за възпитание на вкуса на клиентитѣ и справяне съ тѣхнитѣ вкусове.

16. Разширение въ всички лозарски страни на тѣй щастливата институция—„градоветѣ кръстници“, така, както е практикувана въ Германия.

17. Създаване библиографски и артистични изложби, които позволяватъ да се покажатъ трудоветѣ, отнасящи се до гроздопроизводството, винарството и търговията съ виното и лозовитѣ произведения.

Конгресътъ счита, че за да бжде ефикасна пропагандата, тя трѣбва да бжде проведена по единъ общъ планъ, отъ националнитѣ комитети въ всѣка страна. Тѣзи национални комитети, поддържани съ помощи на правителствата, ще трѣбва задължително да разчитатъ върху еднакви вноски отъ всѣки лозаръ и търговецъ на вино, така както и отъ всѣки членъ на заинтересованитѣ професии.

Конгресътъ настоява за съставянето, въ всѣка лозарска страна, на единъ комитетъ, най-малко отъ трима души, съ задача да проучатъ начинитѣ за колективна пропаганда, която да бжде проведена въ различнитѣ страни, да предлага нови внушения, държейки смѣтка за мѣстнитѣ условия, да уреждатъ размѣната на направенитѣ проучвания съ другитѣ комитети, съ посрѣдничеството на международния бюлетинъ за виното, за да станатъ известни постигнатитѣ резултати въ различнитѣ страни.

Конгресътъ настоява, освенъ това, опирайки се на резолюциитѣ отъ предишнитѣ конгреси, както и на Международната конференция на държавитѣ въ Парижъ 1932 да се избѣгва прикритата форма на износната премия. Пропагандата въ чужбина да стане единствено чрезъ вноски, които естествено, трѣбва да бждатъ въ тежестъ на тѣзи, които пропагандата ползва.

Международната винарска служба да свика, подъ егидата на Международния земеделски институтъ въ Римъ, една международна конференция, съ задача да изработи проектъ за международна конвенция, кждето да бждатъ прецизирани начинитѣ и границитѣ на отстъпкитѣ на специалнитѣ митнически улеснения за вината съ запазенъ произходъ

и обикновенитѣ контролирани вина, произлизащи отъ страни които иматъ законодателство за защита и контролъ било на вината съ запазенъ произходъ, било на обикновенитѣ вина.

Конгресътъ настоява, щото по случай международното изложение въ Ню Йоркъ (7 май 1939 г.) да бжде предвиденъ единъ день за пропаганда въ полза на доброкачественитѣ вина отъ различнитѣ страни-производителки, на международенъ планъ. Този день следва да бжде организиранъ отъ страна на Международната винарска служба, посрѣдствомъ субсидии, които тя ще получи отъ всѣка заинтересована страна.

Конгресътъ настоява, най-после, учредяването на общъ фондъ за пропаганда отъ помощи, произходящи отъ всички страни-фондъ, който ще бжде използванъ отъ една комисия назначена отъ Международната винарска служба, за пропаганда въ полза на „виното“, общо, безъ никаква национална спецификация.

Речъ на Гор. Орѣховския народенъ представителъ г. СТ. СТАТЕЛОВЪ въ камармта по лозаровинарскитѣ проблеми (извадки).

Ст. Стателовъ: г. народни представители, споредъ приблизителнитѣ сведения, съ които разполага Министерството на финанситѣ, тази година въ България има производство отъ 230 до 250 милиона литри вино. Като се има предвидъ, че за вътрешната консумация сж необходими максимумъ 140 милиона литри, следва, че въ страната има излишекъ отъ 100 милиона литри вино.

Този голѣмъ излишекъ, оставенъ да тегне на вътрешния пазаръ, ще понижи ценитѣ до минимумъ и една голѣма частъ отъ него несж хранена въ добри изби и здрави бжчви ще се развали и ще бжде пълна загуба за производителитѣ и народното стопанство, а друга частъ ще остане да тежи на следната реколта. Отъ 5 до 7 лв. литъръ вино, до преди тази реколта, днесъ то се предлага по 2 лв. литѣра, безъ да има каквото и да било търсене. То значи да не се платятъ на производителъ само разносикитѣ по прибирането на реколтата.

Едно правителство, което е дошло въ името на хармонията въ държавата и въ защита на производителния народъ, никога не може да остане равнодушно къмъ такова бедствие. И ето ние виждаме, че г. министърътъ на земледѣлието ни занимава съ такъвъ единъ законопроектъ, съ който се цели да се намали значително излишното количество вино, да се спре паниката, която е обзела лозаритѣ и да имъ се вдѣхне куражъ и вѣра, че държавата не ще ги остави въ беда.

Съ този законопроектъ се цели да се възложи на БЗК банка да закупи известно количество вино, да го извари на спиртъ, който спиртъ да употребѣи за подсилване на вината, които ще бждатъ изнесени за индустриални цели и ликьори, а остатъка да задържи въ държавнитѣ складове, докато се яви недоимъкъ на пазаря. Така закупеното вино нѣма да плаща акцизъ, защото спиртътъ ще отиде за износъ, а това което отива за износъ, не плаща акцизъ, съгласно закона за поощряване износа на вината. Отъ друга страна, законопроектътъ е насоченъ да подпомогне прѣко производителитѣ, което е разумно и справедливо, тъй като тѣ сж днесъ злепоставени да продаватъ подъ коштуемата цена и въпреки това консуматора да пие сжщото това вино по 15-16 л. лит.

Лозарското население правилно ще оцени тия грижи. То ще оцени че днесъ, при едно нарушено равновасие между търсенето и предлагането, държавата, като откупи едно голѣмо количество, ще повлияе психологически за подържане на по-добри цени. Определената цена 30 стотинки на гравдусъ е добра, защото производителътъ ще може да вземе около 3 лв. на литрѣ вино, която цена макаръ и ниска може да се понася. Като се има предвидъ, че за обработване на 1 милионъ и двеста хиляди дек лозя сж необходими надъ 13 ил. нанадници обща сума надъ 600 милиона лева, явно се вижда голѣмото значение на лозарството за пласмента на работната ржка у насъ на стотици хиляди работници.

Азъ не си правя илюзии, че този законопроектъ разрешава основно проблемитъ на лозарството, както тѣ се слагатъ днесъ предъ насъ. Затова ще се помъча да засегна нуждитъ на лозарството въ тѣхната цѣлостъ, като ще посоча всички ония мѣрки, които ще трѣбва да се взематъ, по мое мнение. Така днесъ виненото производство и търговия сж спънати отъ сега действащия акцизенъ режимъ, който съ свойтъ ограничения, преследвания и формалности прѣчи на пласмента и ограничава консумацията. Производителътъ днесъ не може да трѣгне свободно съ колата си и си пласира по кръчмитѣ виното, защото е спъната отъ преносителнитѣ свидѣтелства. Никои други производители въ страната не сж поставени подъ такъвъ режимъ.

Държавата ще трѣбва да събира своитѣ данѣци отъ лозаритѣ, тъй като се събиратъ другитѣ данѣци на срокове безъ да се интересува дали е продадено или не виното. Отъ друга страна, по добре е акцизътъ на виното да се примакне, като се прехвърли върху ракията и спирта на гравдусъ алкохолъ, съ която мѣрка силно ще се помогне на пласмента. Тия спънки, покрай другитѣ, сж намалили консумацията на виното у насъ на 20 литри на глава годишно, тогазъ, когато въ другитѣ държави консумацията достига на 160 литри на глава годишно. Тѣй че време е министърътъ на финансиитѣ да вземе мѣрки да се коригира законътъ за акцизитѣ въ тази смисълъ.

Въ тоя моментъ, следствие на лошата реколта въ Германия, тя проявява интересъ къмъ нашитѣ вина. Експортния институтъ, подпомогнатъ отъ другитѣ държавни институти, е взелъ мѣрки да се направи потребното щото частъ отъ нашитѣ излишци да се пласиратъ въ Германия. За да стане това, обаче трѣбва да се иска отъ германското правителство да измени установенитѣ си норми за нашитѣ вина, които да бждатъ допущани за вносъ, следъ като бждатъ придружени отъ нужното свидѣтелство отъ нашитѣ контролни власти, че виното е нормално, както това става за всички други артикули. За сега е възможно да се изнася вино и за Чехия и Полша. Нека съответното министерство направи постъпки, за да се уреди този въпросъ. При единъ ежегоденъ вносъ въ Германия отъ 100 до 120 милиона литри вино очертаватъ се перспективи и ние да участвуваме въ тоя вносъ, а не да стоимъ, както много години вече правимъ.

При сключаване съ чуждитѣ държави разни търговски договори и спогодби, да се има предвидъ като износенъ артикулъ и виното, като Българската народна банка изплаща авоаритѣ отъ виното 100 на сто.

Азъ моля г. министра на желѣзницитѣ да си вземе бележка и направи потребното, щото виното за износъ да пътува, както въ България, така и въ странство по намалената тарифа, а вътре въ страната за чисто вътрешния пазаръ да се превозва по уеднаквената тарифа, безъ разлика отъ кой край на България се товари.

Производителкитѣ на вино, Италия и Гърция, сж си прокарали една специална за износъ на вино тарифа по Адриатическо море и изъ цѣла Срѣдна Европа, наречена „Адриа тарифа“. Тя се състои въ това, че празднитѣ транспортни сждове се превозватъ безплатно, а виното се превозва по съвсемъ намалена тарифа. Нека г. министърътъ на желѣзницитѣ се постарее да сключи и за нашитѣ вина таква тарифа, за да бждатъ и тѣ конкурентно-способни.

(Слѣдва)

И. Д.

Положението на пазаря.

Внезапното застудяване през есента на 18, 19 и 20 декемврий 1938 год., когато температурата у насъ спадна на 19 градуса под нулата, въ Франция е била 20—21 градуса под нулата и това е предизвикало въ нѣкой лозарски райони: Шарантъ и въ Сръдна Франция, по течението на Рона пълно замръзване на лозовитѣ пъпки. Около Рона сж повредени пжпкитѣ на всички овошни дървета: круши, зарзали и праскави. Сжщитѣ студове сж причинили значителни вреди — измръзвания и въ Италия. Това се дължи на факта, че студената вълна е заварила лозата въ тия райони много рано — преди пълното спиране на вегетацията, тъй като тѣ обикновено се радват на единъ климатъ сравнително по-топълъ. Това показва, че идната реколта не може да бжде изобилна въ тѣзи райони.

Германия. Реколтата през миналата година въ Германия се указа твърде различна за лозарскитѣ райони и се е движела между 120 и 700 литри вино на декаръ. Тя е била съвършено слаба въ южнитѣ райони като Бавария, гдето се отглеждат сортове за червени вина. Ето защо, тази година Германия чувства голѣма нужда от червени вина. Цената на вината е твърда и доста задоволителна за производителитѣ.

Унгария. Поради слабитѣ запаси и поради сръдната реколта през миналзта година, цената на вината отбелезва едно значително покачване. Въ нѣкои райони цената е двойно по-голѣма отъ тази на миналата година.

Ромъния. Реколтата се очертава като сръдна по-качество, а по количество по-малка отъ миналата година. Консумацията на вината е по-слаба въ сравнение съ тази отъ миналата година. Вината се продаватъ по 4—5 лева за литъръ или по 2.5—3 лева литѣра на едро за най-слабитѣ. Добритѣ вина се продаватъ на цена, която достига между 7 — 8 лева въ наши пари.

Югославия. Реколтара се указа сравнително добра. Консумацията на виното е по-слаба въ сравнение съ тази отъ миналата година. Цени-тѣ сж низки.

Италия. Пазаря на вината е слабъ. Въ Пиемонтъ слабитѣ вина съ 9—10%, спиртъ се продаватъ 75—80 лири или въ наши пари 3.30 — 3.70 лв. Бѣлитѣ вина съ 10—11%, спиртъ се продаватъ въ наши пари по 4.80—5.30 лв. Въ районитѣ съ реномирани вина цената имъ достига до 8 лева наши пари.

Франция. Въ Парижъ най-слабитѣ вина съ 9%, спиртъ се продаватъ между 215—220 франка за хектолитъръ, или въ наши пари по 4.70 лв. Въ южна Франция цѣната на вината съ 9—10%, спиртъ се движи между 3.20—3.70 лв. за литъръ. Въ Перпинякъ за червенитѣ и бѣли вина се заплаща между 3.20—3.60 лв. за литъръ.

У насъ. Пазаря на вината за сега е още слабъ. Едва въ последно време се забелезва едно оживление, благодарение на Б. З. Б. която се намеси въ пазаря за откупване на слабитѣ вина За добритѣ вина въ Северна България цената се покачи 4—4.50 лв. литѣра.

Въ нѣкой райони и въ южна България се отбѣлзватъ по-високи цѣни. Цѣната на лозовитѣ облагоуородени, вкоренени лози за сега се движи по 2—2.20 за лоза. Поради слабото търсене цената имъ нѣма вѣроятност да се покачи.

Ракията се продава по цена 30—35 ст. за спиртенъ градусъ.

ХРОНИКА

Поправка въ книжка 2 сж допуснати следните грѣшки: На стр. 40. 15 редъ напечатано: отношението киселина—захаръ въ грамове да се чете: отношението $\frac{\text{захаръ}}{\text{киселина}}$ по тегло въ грамове.

На стр. 48 на всѣкжде думата Медонъ да се чете Медокъ.

На ст. 49, 5 редъ напечатано Мерно, да се чете Мерло,

На стр. 52, 11 редъ отдолу нагоре, напечатано 27 X 937 г. — да се чете 27 XI 937 година.

* * *

Общо селско събрание На 23 януарий т. г. въ с. Коевци — Севлиево по покана на районата лозаро-винарска кооперация „Виненка“ се състоя голѣмо общо-селско събрание въ салона на читалище „Свѣтлина“, на което говориха г-да агрономитѣ Ив. Богдановъ и Гатю Хинковъ отъ гр. Севлиево по слѣдните въпроси:

1. Какво трѣбва да се направи, за да се подобри поминѣка на нашето селско население.

2. Мѣрки за подобрене на лозарството и винарството у насъ и нуждата отъ по-скорошното започване строежа на районната лозаро-винарска изба Крамолинъ—Коевци.

Събрапието бѣше отлично посетено.

* * *

Удостоверения и карти за пѣтуване съ намаление за конгреса по Б. Д. Ж. да се изискатъ отъ Българския Лозарски Съюзъ, ул. „Ст. Караджа“ 7. — София.

* * *

Италия—производство на грозде за вино. — Споредъ даннитѣ на „Месеченъ бюлетинъ за земеделска и горска статистика“, общото производство на грозде въ Италия презъ 1938 година възлиза на 5,970,921,000 кгр., срещу 5,625,470,000 кгр. презъ 1937 година. Отъ произведеното презъ 1938 г. грозде 123,624,000 килограма десертно грозде, 11,993,000 кгр.—грозде за стафиди, 99,803,000 грозде за директна консумация и най-после — 5,635,501,000 кгр. грозде, предназначено за вино. Като се вземе нормалния добивъ на вино, 65 — 66 на сто отъ гроздето, предвижда се производство на вино, реколта 1938 год., около 37 милиона хектолитра, малко повече отъ това на 1937 г., което е било къмъ 34 милиона хектолитра.

* * *

Втори международенъ конгресъ на гроздето и гроздовия сокъ —Отъ 11 до 18 мартъ т. г., ще се състои въ Мароко вториятъ Международенъ конгресъ за гроздето и гроздовия сокъ. Желаящитѣ да взематъ участие въ конгреса трѣбва да се запишатъ до 25 февруарий т. г. Ще се разглеждатъ важни въпроси, засѣгащи производството и контрола на десертните грозда и гроздовия сокъ, търговията съ тяхъ, хранителнитѣ и терапеввически качества на гроздето, гроздовитѣ станции и др. Главенъ докладчикъ на тема: „Десертните сортове грозда“ е г-нъ проф. Недѣлчевъ, отъ страна на България.

* * *

Поради късното утвърждение устава на Съюза, ще се забавятъ и утвърждаванията на отдѣлните лозарски дружества. Въ конгреса обаче, могатъ да участвуватъ всички лозарски дружества (макаръ и не преутвърдени), стига да сж реловни къмъ Съюза и сп. „Лозарски прегледъ“. За редовни дружества ще се считатъ всички ония, които представятъ редовно пълномощно и които придружатъ обезпачено отчитането съ списъкъ на членоветѣ съ обозначение на притежаванитѣ декари лозя, който списъкъ трѣбва да бжде завѣренъ отъ контролния съветъ на дружеството (съгласно решението на 18-й редовенъ конгресъ), че посоченитѣ декари лозя сж вѣрно извлечени отъ книгата на лозаритѣ въ общината.

Закона за подобрене ценитъ на вината отъ реколта 1939 год. е публикуванъ въ Д. В. брой 4 отъ 5 януарий 1939 год.

Правилника къмъ закона за П. Ц. на вината отъ реколта 1938 год. е публикуванъ въ Д. В. брой 15 отъ 21 януарий 1939 год.

Комисията за приложението на закона за П. Ц. на вината отъ реколта 1938 год. която ще заседава при централното управление на Б. З. К. банка, съгласно указанията на § 6 и 13 отъ правилника къмъ закона, се конституира своевременно и редовно заседава въ връзка съ изгавянето на всички инструкции и наредби въ връзка съ приложението на закона. Необходимия брой декларации съгласно § 3 отъ правилника сж опечатани отъ Централното управление на Б. З. К. банка и своевременно разгатени до всички банкови клонове.

Декларациитъ сж вече получени отъ банковитъ клонове и надлежно разпредѣлени съответно до селскитъ общински управления и градскитъ данъчни управления, отъ гдѣто всѣки стопанинъ може да си получи, попълни, обѣрбва и прати обратно по принадлежностъ.

Всички сведения ще бждатъ обобщени отъ банковитъ клонове, които ще уведомятъ централното управление.

Първитъ предлагания ще бждатъ представени на централното управление на 16 февруарий, а всички последующи ще бждатъ изпращани всѣко 30 число отъ месеца.

Конгресътъ на Българския Лозарски Съюзъ ще заседава на 26 и 27 февруарий 1939 год. въ зала № 1 на Свободния университетъ до хотелъ „Коопъ“ на ул. Раковски.

Пощата, особено селската е станала нередовна и на мнозина наши абонати недоставя книжкитъ, за това искайте неполученитъ съ писмо отъ редакцията

ЛЕШНИКОВИ ДРЪВЧЕТА

съ добра коренна система гарантирани сортове—трапезунски (продълговати) и цариградски (кржгли плодове) рано и покъсно зрѣюща продава на износни цени

БОРИСЪ Н. АНТОНОВЪ

Земледѣлско бюро „СИЯЧЪ“, ул. „Владиславъ“ 20 — Варна

Не натрапваме никому списанието, затова тия, които не желаятъ да го заплатятъ, да върнатъ чрезъ пощата 1-ва, 2-ра и 3-та книжки, като безъ да лепятъ марка, подъ адреса си напишатъ следното; „Обратно редакцията“ — Плѣвенъ.

А които желаятъ да го получаватъ веднага да приведатъ абонамента съ пощенска вносна бележка по наша пощенска чекова смѣтка 878.

Отъ Редакцията.